

תת"ע 853/03/20 - מדינת ישראל נגד אלחואגרה קאמל אלחואגרה קאמל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 853-03-20 מדינת ישראל נ' אלחואגרה קאמל
תיק חיצוני: 11250428437

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אלחואגרה קאמל אלחואגרה קאמל

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח שמספרו 11250428437 לנאשם יוחסה עבירה נהיגה ברכב והובלת מטען העולה על המשקל המותר של הרכב, עבירה בניגוד לתקנה 85(א)(5) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 26.08.2019.
3. התיק נפתח בבית משפט. בתאריך 08.03.2021 התייצב עו"ד אלסנעא עלי בשם ב"כ המבקש וביקש לדחות את מועד הדיון. בית המשפט נענה לבקשה והדין נדחה ליום 24.3.2021.
- במועד זה לא היתה התייצבות מטעם הנאשם ו/או בא כוחו והנאשם נידון בהעדרו לעונשים ש פסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 1,200 ₪.
4. לטענת ב"כ המבקש, לעו"ד אלסנעא עלי היו דיונים נוספים ולפיכך נבצר ממנו להופיע מועד הדיון.
- עוד טען ב"כ המבקש כי פרנסתו של המבקש תלויה בנהיגתו וכי הותרת ההרשעה על כנה תגרום לו נזק בלתי הפיך.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה ביום 8.3.21 התייצב המבקש ובא כוחו לדיון הקבוע בעניינו. ב"כ המבקש ביקש לדחות את הדיון וזאת חרף התנגדות התביעה לדחיה.
- בית המשפט דחה הדיון ליום 24.3.21 והמבקש ו/או בא כוחו כלל לא טרחו להתייצב בפני בית המשפט ואף לא הגישו כל בקשת דחיה.
- לפיכך, טענה המשיבה כי אין כל מקום להיענות לבקשה זו.
- דין**
6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן: האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.
- טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:
- "יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."
7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.
- ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):
- "אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה" ובהמשך:
- "כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".
8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעמי הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).
9. בחנתי את טענותיו של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.
- ביום 8.3.21 התקיים דיון בעניינו של המבקש. ב"כ המבקש עו"ד חיראללה מוראד, שלח בשמו את עו"ד אלסנעא עלי להופיע לדיון זה.
- עו"ד אלסנעא ביקש דחיה של מספר ימים ובית משפט זה נענה לבקשה ודחה את הדיון ליום 24.3.21.
- במועד הנדחה לא היתה כל התייצבות מטעם המבקש ו/או בא כוחו.
- העדר התייצבות של בא כוח אינה עילה לביטול פסק דין, בפרט מקום בו הדיון הנדחה היה על דעת בא כוח.
- העובדה כי עו"ד אלסנעא לא יכל להופיע לדיונים אינה פוטרת את עו"ד מוראד חיראללה ו/או המבקש עצמו מלהתייצב לדיון.
- מן הראוי כי לכל הפחות היה על ב"כ המבקש להגיש בקשת דחיה לדיון שנדחה לבקשתו.
- אין ספק כי אי התייצבות המבקש ו/או בא כוחו לדיון שנדחה לבקשתם מעידה על זלזול בזמנו של בית המשפט.
- לבקשה גם לא צורף כל תצהיר התומך בטיעונים הרשומים בבקשה.
10. זאת ועוד, בהתייחס לעונש שהוטל על המבקש, הרי שאין בעונש זה שהוטל כדי להחמיר עם המבקש כל וכלל.
- מדובר בעבירה הטומנת בחובה סיכון לציבור המשתמשים בדרך. למבקש עבירות דומות בעברו ובית המשפט לא מיצה את הדיון עם המבקש ולא השית על המבקש רכיב של פסילה בפועל אלא אך רכיב ענישה הכוללים פסילה על תנאי וקנס, והכל כאמור לעיל.
11. **בית המשפט מחויב ליתן ביטול לעקרונות סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**
- ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):
- "לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנונת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".
12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ו/או בא כוחו, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון.
13. הבקשה נדחת.
- המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.
14. המזכירות תשלח החלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"א, 20 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.